

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

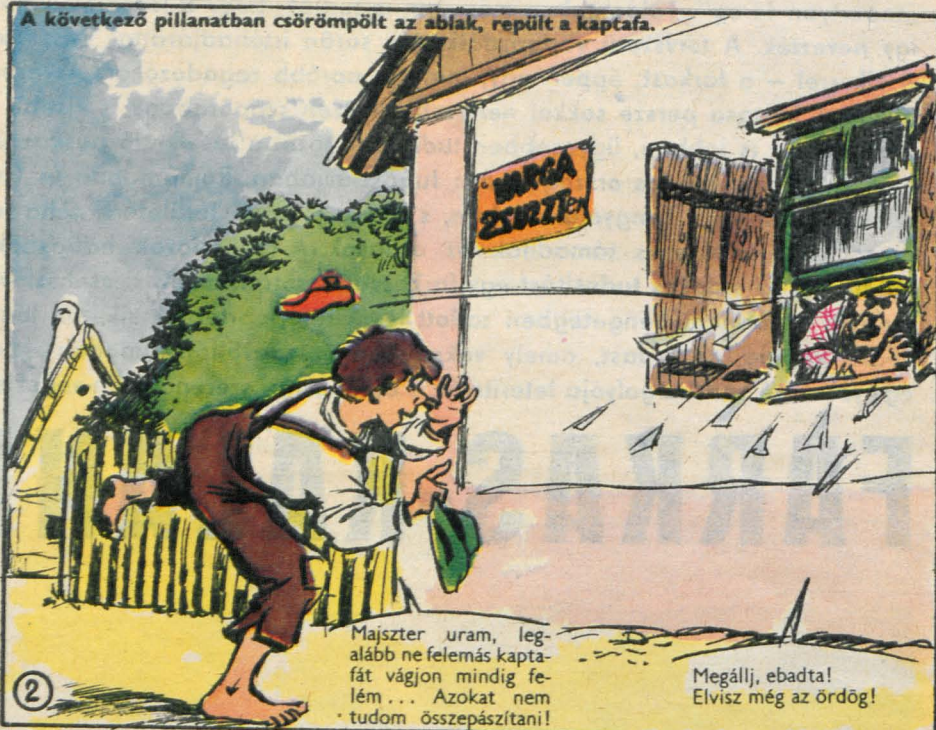
Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

1

A Feketesas utcában lakott az öreg Varga, aki a foglalkozásában is vargaféle volt: bőrökkel dolgozott, papucsokat készített, csizmákat, cipőket foltozott. Híres volt hirtelen haragjáról, ami tetszett Bendegúzknak, mert könnyen felbosszanhatta. Ha arra járt, odakiáltott valamit, meg kiöltötte a nyelvét.

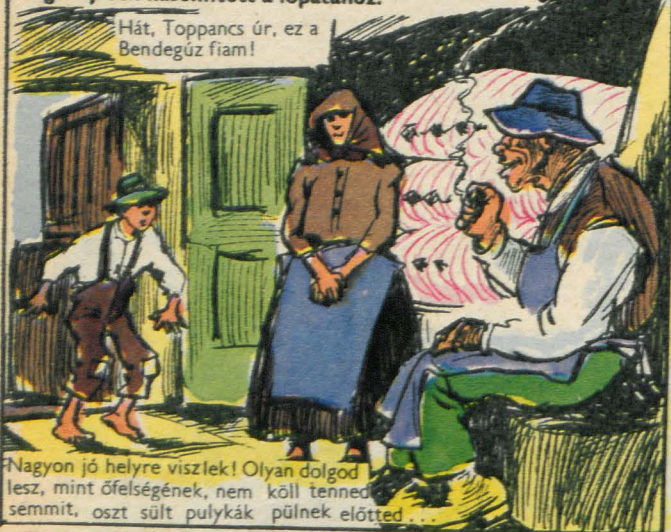
A következő pillanatban csörömpölt az ablak, repült a kaptafa.

Majster uram, legalább ne felemás kaptafát vágjon mindig felém... Azokat nem tudom összepásztítani!

Megállj, ebadta! Elvisz még az ördög!

„Elvisz még az ördög!” — motoszkált Bendegúz fülében, s amikor hazatért, ugyancsak visszahőkölt: a szobában ott látta a kupecet, akinek egyik lába vagy fél kapanyéllel rövidebb volt a másiknál, s két-ségbeejtően hasonlított a lópatához.

Hát, Toppancs úr, ez a Bendegúz fiam!

Nagyon jó helyre viszlek! Olyan dolgod lesz, mint öfelségének, nem köll tenned semmit, oszt sült pulykák pülnek előtted...

Bendegúz magába rettenve állt, s arra gondolt: „... maga az ördög, ha ilyen mond... bizony az ördög, aki eljött értem.”

Hát akkor megegyeztünk, Regósné aszszony!... Jó helyre szegődtem ezt a gyereket!

Aztán ne sirasson, édesanyám, ha meghalok...

Isten áldjon, Bendegúz!

Megmondtam, hogy elviszi az ördög!

(Folytatjuk)

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

2

Estébe hajlott már a nap, amikor Toppancs úr Bendegúzzal jócskán ballagott tovább. Már sötét volt, mint éccak a csizmaszárban...

Két pöngőt keresek rajtad... De ha neked nem teccik majd a szögálat, elszöksz nyugodt lélekkel... Harmadnapra újra elszöktetek, s akkor megint két pöngő...

Hát maga nemcsak lovakkal, meg marhákkal kereskedik, hanem emberekkel is?

Egyszer csak Toppancs úr felkiáltott.

Látod azt a kis világosságot?... Ott vannak bekötte a lovaim... Majd megpihenünk a házban...

Nemsokára benn voltak a házban. Tányér került a kupec elé, meg egy kancsó bor az asztalra. A gazda pipázott, a vacsorát a papucsos felesége adta be.

Ezt a gyereket viszem Szabó bakternak. Nagy gazember ökelme, minél fogva az anyja odaaggya a bakterhoz egy kis emberséget tanulni...

Erdekes kölyökeknek látszik, akárki fia...

Bendegúz csak ült, ült a banyakemence padkáján. A kupecnek eszébe se jutott volna, hogy megkérdezze: hát te, gyerek, nem vagy éhes? Bendegúz csak nézte, hogy falt, mint a veszedelem, s magában arra gondolt: „Akadna meg a legjobb falat a torkodon!” — amikor...

Kékült, zöldült Toppancs úr, a szeme kidülledt, mint a békáé. Az asszony lekapta egy papucsát, azzal verte a kupec hátát, a gazda meg a torkát markolászta. Egyszer aztán nagyot nyögött.

Akkora hús vót, mint az öklöm... Megakadt a vége az ádámcsutkámom!

Az evés végeztével a kupec Bendegúzzal elindult az istállóba. A szénatartóban vackoltak helyet. Toppancs úr nagyon elégedett volt.

Nem ettem ilyen jóízút, mióta a köldökömet elkötötték... Jóllaktam, mint az ár-tánydisznó őszel... S az a bor, akár az anyatej... Ha anyámnak ilyen teje lett volna, még mindig szopnék... De aluggyunk már, mert reggel korán indulunk...

Bendegúz a szénán hamar elnyomta az álom, s arról álmódott, hogy Toppancs urat nem tudták megszabadítani a torkán akadt hústól... (Folytatjuk)

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

3

A csillagok még pislákolnak az égi világ feketéjében, amikor Toppancs úr felverte Bendegúzt.

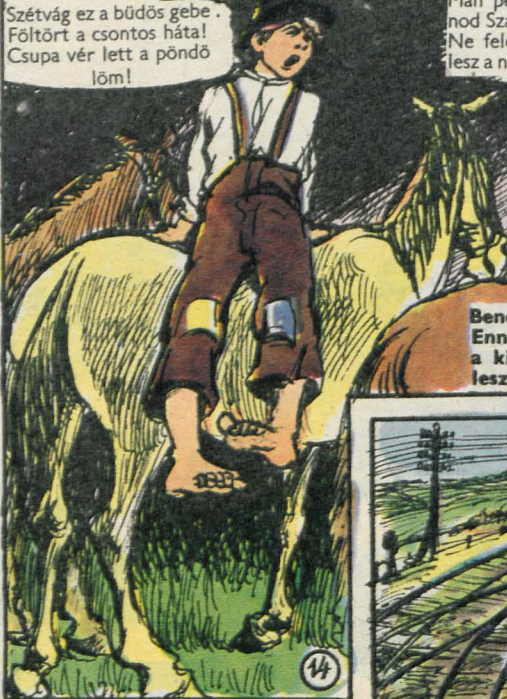

Kelj föl, te csipagyáros, három óra van!

Aztán útnak indultak a lovakkal, amelyek Bendegúz szerint nem is annyira lovak, mint inkább girhes, rokkant gebék voltak.

A kupec az egyik lóra kecmergett fel, Bendegúzt egy másiknak a hátára lódtította, de a fiú egy idő múlva megunt a lovaglás dicsőségét. Sziszegve ereszkedett le.

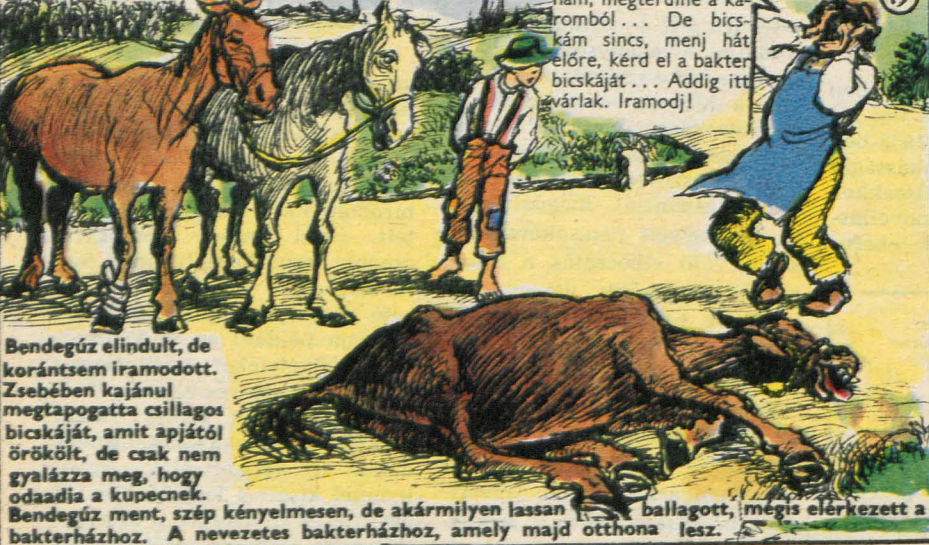
Szétvág ez a bűdös gebe. Föltört a csontos háta! Csupa vér lett a pöndő lóm!

Mán pedig el kell jutnod Szabó bakterhoz... Ne feledd: hat pengő lesz a negyedévi béred!

Bendegúz elgondolkodott: „Hat pengő, atyám! Ennyi pénze se apámnak, se anyámnak, de tán még a királynak sincs... Előbb-utóbb gazdag ember leszek!”

Hosszú órák óta mentek a lógó fülű lovakkal, amikor katasztrófa érte a kupecot. Egyik gebéje se kukk, se bakk: minden szó nélkül megdőglött. És döglötten rájuk vicсорította a fogait, úgy nevetett.

Ha a bõrit lenyúzhatóm, megtérülne a káromból... De bicskám sincs, menj hát előre, kérd el a bakter bicskáját... Addig itt várlak. Iramodj!

Bendegúz elindult, de korántsem iramodott. Zsebében kajánul megtapogatta csillagos bicskáját, amit apjától örökölt, de csak nem gyalazza meg, hogy odaadja a kupecnek. Bendegúz ment, szép kényelmesen, de akármilyen lassan ballagott, mégis érkezett a bakterházhoz. A nevezetes bakterházhoz, amely majd otthona lesz.

Bendegúzt rögvest munkába fogták: vigye a teheneket legelni. Mikor hazatért a bakter anyósa, a csúnya szipirtó veszettül visítózott rá.

Nagyon csigamozgásúnak látszol. Frissebben mozogj, mert képen nyallak a moslékkeverővel!

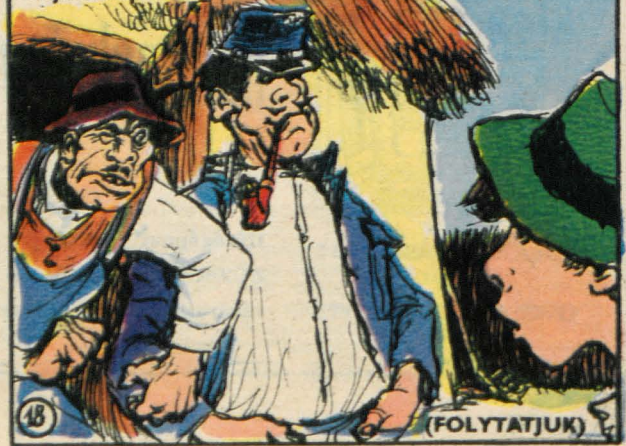
Megyek mán hazafelé, ha így beszélnek velem!

Hát te vagy az? Kicsit gyenge, de majd a levegőn megerősödsz... Annyi levegőm van itt, hogy csuda!... Hát a lókereskedő úr, miért nem jött veled?

Az egyik lóva nagyon megéhezett, azt legelteti most a nyárfák alatt...

A szipirtó megragadta a moslékkeverőt, de Bendegúz elpárolgott előle. Cseberből azonban vederbe esett: az istálló mögül a bakter toppant eléje az elfelejtett kupeccel.

(FOLYTATJUK)

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

4

(FOLYTATJUK)

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

5

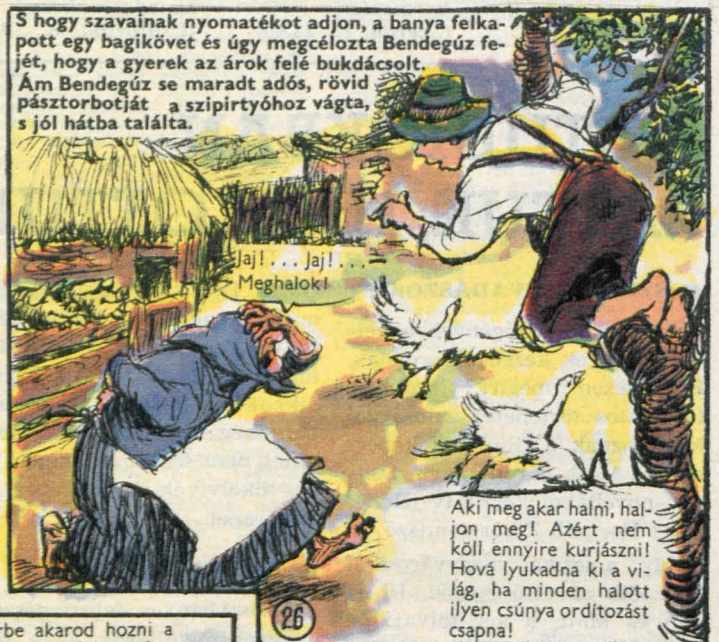

A ténsasszony csak nem szívelhette Bendegúzt, s a fiú iránti ellenszenvét a napról-napra zsugorodó kenyér- meg szalonnaadag bizonyította.

Hallja-e, ténsasszony, maholnap csak akkor találok meg az ablakdeszkára tett porciót, ha előveszem a bakterem messzelátóját!

Akasztanivaló ráncos bocskor! Majd megmutatom: vagy te nem leszol, vagy én!

25

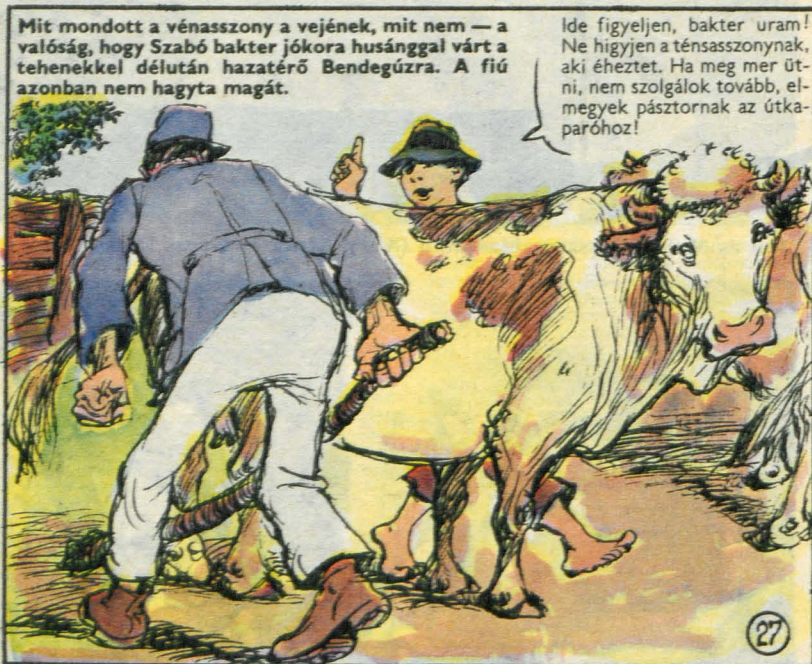

S hogy szavainak nyomatékot adjon, a banya felkapott egy bagikövet és úgy megcélozta Bendegúz fejét, hogy a gyerek az árok felé bukdácsolt. Am Bendegúz se maradt adós, rövid pásztorbotját a szipirtyóhoz vágta, s jól hátba találta.

Jaj! ... Jaj! ...
Meghalok!

Aki meg akar halni, haljon meg! Azért nem köll ennyire kurjászni! Hová lyukadna ki a világ, ha minden halott ilyen csúnya ordítózást csapna!

26

Mit mondott a vénasszony a vejének, mit nem — a valóság, hogy Szabó bakter jókora husáanggal várt a tehennel délután hazatérő Bendegúzra. A fiú azonban nem hagyta magát.

Ide figyeljen, bakter uram! Ne higgyen a ténsasszonynak, aki éhezett. Ha meg mer ütni, nem szolgálok tovább, elmegyek pásztornak az útkapárhoz!

27

Hírbe akard hozni a bakterházat? Annyi kenyeret, meg szalonnát kapsz ezentúl, amennyit akarsz!

A bakter nem ok nélkül enyhült meg, mert mikor bekötötték a teheneket az istállóba, látta duzzadt tőgyüket, — ezt a fiút meg kell becsülni, mert nagyszerű legelőket tud.

28

Azt beszélik a rossz nyelvek, hogy a tilosban legettettsz! Itt vót egy paraszt, hogy fizessem meg a muhart, amit legettetted. Mondtam: akkor gyűjjon a marhát tartani, ha megfogott téged, addig meg fogja be a gambáját!

Szó se igaz... Azt se tudom milyen színű a muhar!

29

A bakterrel így hát megvált Bendegúz, csak a ténsasszony zsémbeskedett mindig.

Még mindig szaggat a hátam a botodtól! ... Hogy miért nem halok meg!?

Ezen már én is törtem a fejem. Fene módon egy világnézetem vagyunk. Rijjon kend nyugodtan, de nehogy nekem szalagyon, mert megvertem a bakterrel!

30

Bendegúz a faluba indult, ahová a tejet szokta vinni a házakhoz, útjában egy úriforma mézárós emberrel találkozott, aki a bakterházhoz tartott marhavásárlásra.

Gyere, vezess Szabó bakterhez!

Nézzé, ott van a bakter anyósa, a ház előtt éppen vajat köpül. Az majd eligazítja, csak arra figyelmeztetem: kurjantson a fülébe, amekkorát csak tud, mert szegény jó asszony olyan süket, mint az ágyú!

31

(FOLYTATJUK)

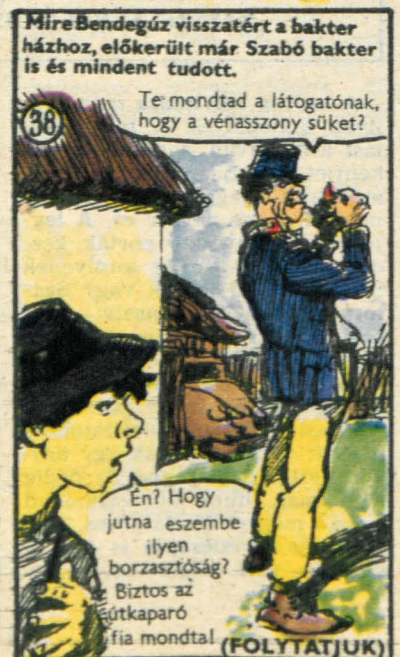
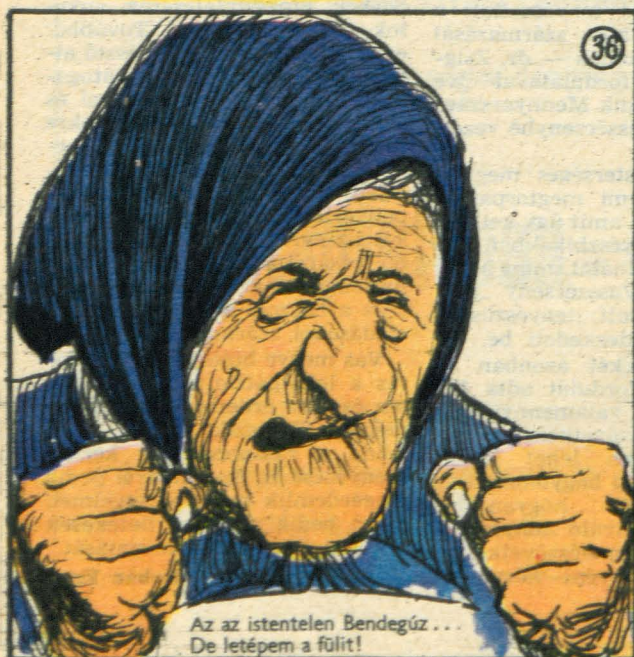
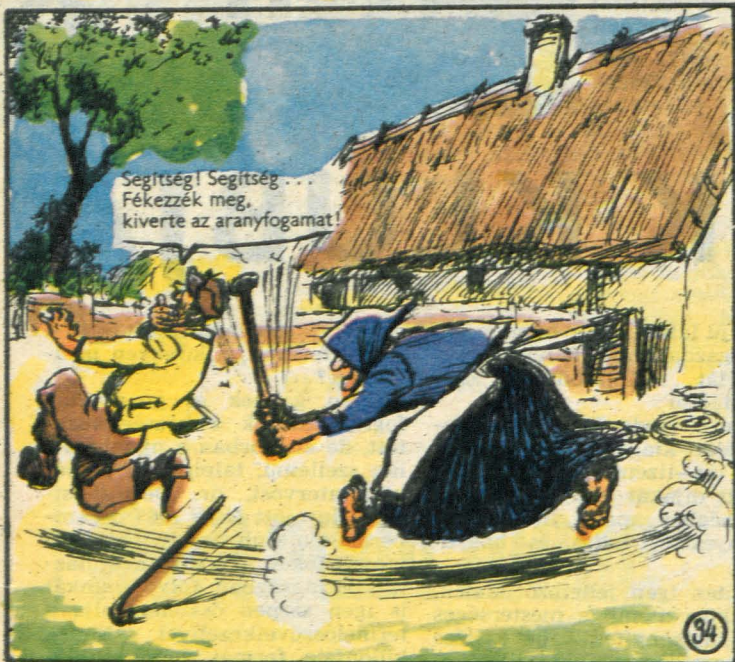
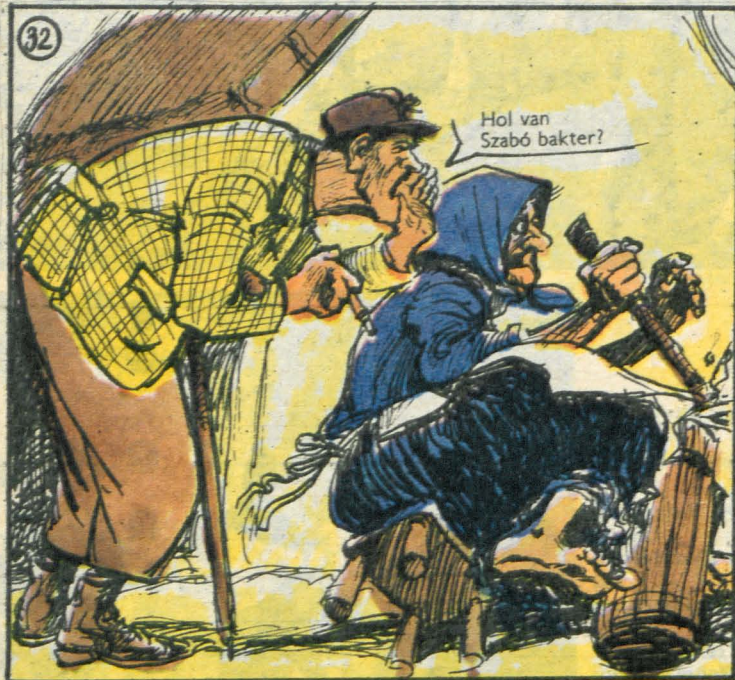
INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

6

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

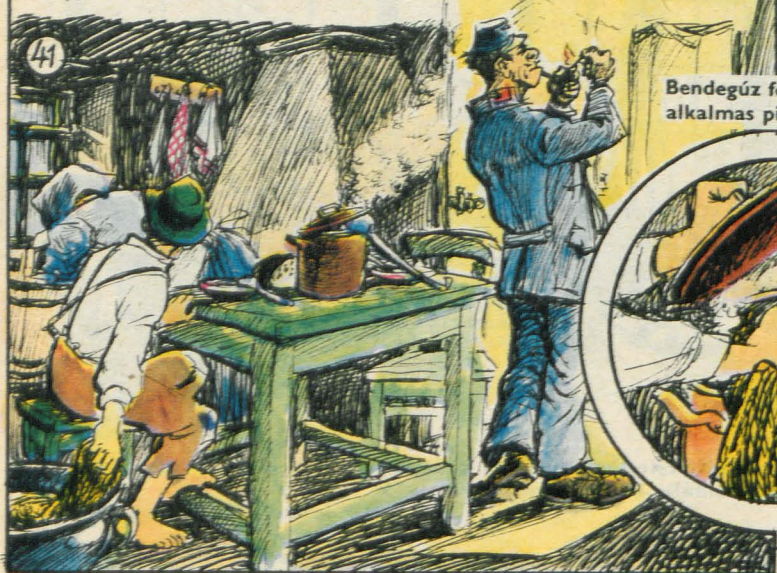
Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

7

Bendegúz nem felejtette el a tanácsot, minthogy azonban a javasolt madzag nem volt kéznél — a sajátját csak nem húzza ki, hiszen még édesanyja fűzte be —, gondolta: megpróbálja mosogatóronggyal. A bakterrel már felálltak a ciberelevés mellől, a ténsasszony mindig később evett, a fazék mélyéről a „sűrűjéből”.

A csíny után Bendegúz ártatlan képpel kisettenkedett az udvarra. Nemsokára megjelent a ténsasszony is. Egyik kezefejit a köténye alatt tartotta. Bendegúz azt hitte, vakarózik, de amint a közelébe ért, kiderült, hogy nem bolha bántotta ...

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

9

Szabó bakter a szavát állta és elmesélte Gugás Palcsi históriáját.

A Macskanyúzó nevet onnan kapta, hogy egyszer kilenc macskát lopott össze, megnyúzta valamennyit, felaprította és megfőzte. S aztán a falu előkelőségeit: a papot, a jegyzőt, a végrehajtót nagy instálással meghívta — nyúlpaprikásra.

Aujnye, de finom!

Az olasz király is csak névenapján eszik ilyen finom pörköltöt!

A taposó öblítés is kell. Nesze pénz, Palcsi, ugorj át a korcsmába!

Amíg a korcsmában a demizont töltötték, Palcsi nem tétlenkedett: néhány fröccsöt leengedett, s ez megoldotta a nyelvét.

A korcsmából sebesen szétvitték Palcsi csínyének hírét, s amint leszállt az éjszaka, a legények ellátogattak a parókiára, majd a végrehajtó háza elé, s éktelen nyávogással macskazenét adtak.

A következő háznál meglepetés érte a csendháborítókat. A jegyző sóra tölte puskáját, kilőtt az utcára és Gugás Palcsit farba találta.

Jól becsaptam az urakat: macskából csináltam nyúlpaprikást! Köztük volt a pap círmosa, meg a jegyző kandúrija is!

Nyau! Nyau! hogy ízlett a nyúlpaprikás... a macskából!

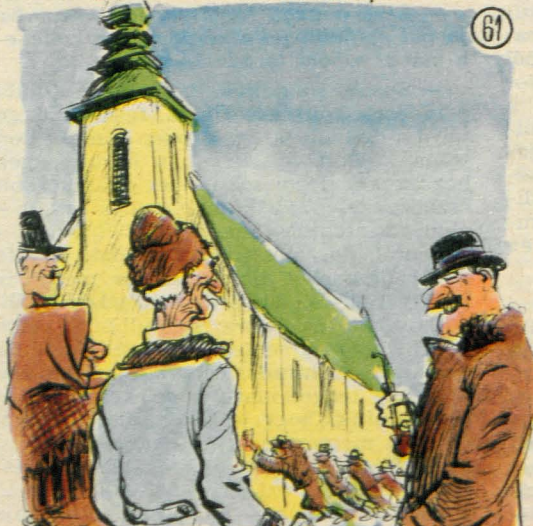

Palcsi abban kiegyezett volna, hogy alaposan megvizskettette a só, de hátra volt még a böjt. Nyolc hónapra ítélték, nem azért, mert macskából csinált nyúlpaprikást, hanem mert lopott macskákat használt a művelethez.

A faluból is kiebrudalták Palcsit, egyik sógorához, Rátótra költözött, ahol előbb is azt akarta megvalósítani, hogy a lakosokkal arrébb tolja a templomot, hogy jobban belesüthessen a nap.

De még ezzel sem volt vége Palcsi sorsának. Amikor kiszabadult, a jegyző kiderítette: húsz éve nem fizetett adót, mire a végrehajtó úgy ellicitáltatta mindenét, hogy egy fél kapcát se hagyott neki, miben az orrát megtörölhette volna.

A terv nem sikerült, Gugás Palcsi kisebb-nagyobb kalandok között élte tovább életét, míg végül elköltözött az árnyékvilágból.

(FOLYTATJUK)

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

10

Gugás Palcsi elköltözött az árnyékvilágból, a bakterház körül azonban felbukkant valami fehérség: a szelleme. A ténsasszony éjszakánként kísértetet vélt látni, s minden nap történt valami égbekiáltó disznóság. Elveszett a padlásról egy nagy szál kolbász, a keményből egy jókora csülök, a köcsögökről leette valaki a tejfölt, a bakter bora is titokzatosan fogyott.

63

Gugás Palcsi szelleme lesz!

Ejfel, amikor a kazal mellett háltam, úgy ráncsapott a petrencerúddal, hogy még most is sajóg!

Szentoltvízzel kell behinteni a házat, hogy elmaradjon a kísértet!

64

Bendegúz csak lapított és sokatmondóan somolygott. Elégedett volt, mert régen evett annyit, mint amióta Gugás Palcsi szelleme megjelent.

A szentelt víz beszerzése azonban Bendegúzra várt. Elküldték a szelei csodakúthoz, de a legényke úgy gondolta, közelebbi kút is megteszi, megtöltötte hát a butykost ártézi vízzel. Így ballagott vissza.

Szentoltvizet viszel? Csak nem bolondult meg a bakterod, hogy venségére vizet iszik bor helyett!

Kísértet ellen kell

65

No, majd kipofozzuk azt a kísértetet, azután meg vasra verve visszük a megyeházára.

A csendőrök kísértet-les ürügyén megtelepedtek a bakterházban, ettek, ittak. A bakterné vagy kétszáz gombócot gömbölyített legutóbb is, amelyből jócskán maradt még másnapra. Már lepihettek mindnyájan, amikor a ténsasszony rémült kiabálása verte fel a házat.

Gugás Palcsi! ... A kukoricásban vant!

67

68

A csendőrök ingben, gatyában iramodtak kifelé a ház népével együtt. Az üres szobába Bendegúz somolygott be, s egyenesen a gombócoknak tartott.

Vad ordibálás volt odakünn, összetaposták a kukoricást, de Palcsi szelleme eltűnt. A visszatérő csendőröket nagy meglepetés fogadta. Kakastollas csakójuk gombóccal megrakva állt az asztalon, de nem tudták felemelni, mert valami ármányos kéz mindkettőt odaszegezte. A csizmájuk is tele volt gombóccal, meg a puskájuk szuronyát is gombóccal tüzdeltek tele.

69

A kirielejzomat, ki csinálta ezt a csúfságot?

Biztos Gugás Palcsi szelleme!

Többet nem mondhatott, mert az egyik csendőr gombócot vágott feléje, s jól képen trafálta, hogy csupa lekvár lett a bakter arca.

A bakter nem hagyta magát és a felesége, anyósa, meg nagy buzgalommal Bendegúz is a csendőrök ellen fordult. Olyan gombóccsata kerekedett, amilyet egyetlen bakterház se látott még.

70

A viharos gombóccsát Szedmák szomszéd kiáltása szakította meg. Ott állt az ajtó előtt, s nem egyedül.

Kendtek Gugás Palcsi szellemét keresték ... Nos, megvan a keresett fehérség, ahol e! Az útkaparó fehér szamarat nézték kísértetnek!

71

(FOLYTATJUK)

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

11

Gugás Palsi kísértetjárása után nyugalom költözött a bakterházba. Egyelőre, Bendegúz békésen legeltette teheneit, azzal se törődött, ha kukoricásba tévedtek, de amikor felbukkant a csőz, ugyancsak szedte a lábát.

Egy napon a bakter kétségbeesetten fogta Bendegúzt.

72

Az iccaka ellopták a tojós tyúkokat, meg a jércéket... Örködj, s ha valami gyanúsát észlelsz, szólj!

73

A tolvaj lefülelésére emlékeztette a bakter Bendegúzt este is, amikor szokása szerint, fazékból vette a bort, de a fiúnak is csurgatott valamit.

74

Öt pengőt kapsz, ha megfogjuk a tolvajt!

Bár már a zsebemben lenne az az öt pengő!

75

Te, Bendegúz, egy vagy te, vagy kettő?

Amondó vagyok, bakter uram, hogy belőlem egy is elegendő!

A bakter még iddogált, mert a fazékból nem fogyott ki a bor, különösen, ha újra töltötték. Bendegúz azonban elindult az istállóba. Ahogy áthaladt az udvaron, gyanús neszezésre, nyögéscselésre figyelt fel, s egy sötét alak körvonalaát pillantotta meg. „A tolvaj” — villant át agyán.

76

Lopják a tyúkokat!!

77

(FOLYTATJUK)

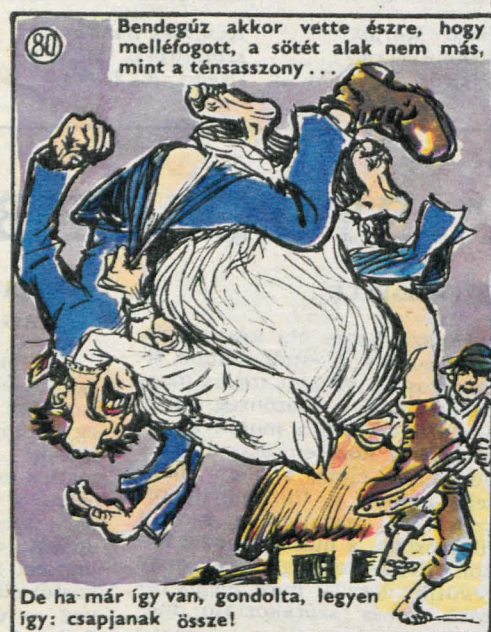
INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

12

INDUL A BAKTERHÁZ

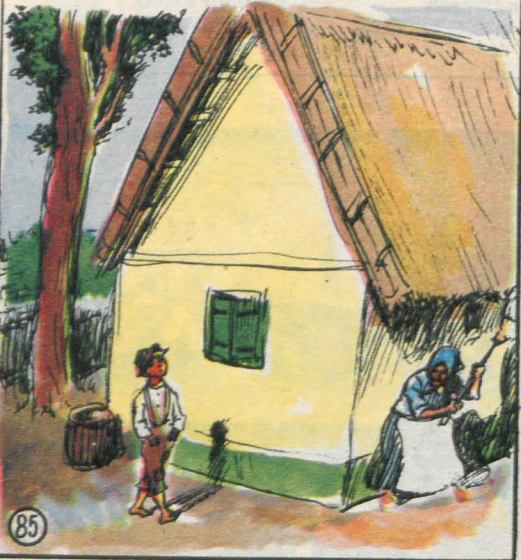
Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

13

Amióta a bakter tolvajnak nézte és jól elagyabugyálta anyósát, a ténsasszony még kevésbé szívelte Bendegúzt. Oda-odasodorított a seprűvel, a kópülfával, vagy ami éppen keze ügyébe akadt.

85

Bendegúznak eszébe jutott Konc bácsi tanácsa a gatyamadzaggal. Itt az ideje, hogy kipróbálja, mert a mosogatóronggyal rajtavesztett.

86

Ez lesz ám a finom eledel... Lencseleves — gatyamadzag-metélt-tel!

Az étkezésnek megvolt a rendje a bakterházban. A kakasos tányér a bakteré, a zöld Bendegúzé, a veres meg a ténsasszonyé volt. Bendegúz az alkalmas pillanatot leste, hogy a nem mindennapi metéltet elhelyezze a veres tányérban. De mi történt, a veres tányért ezúttal a ténsasszony a bakter elé tőlte.

87

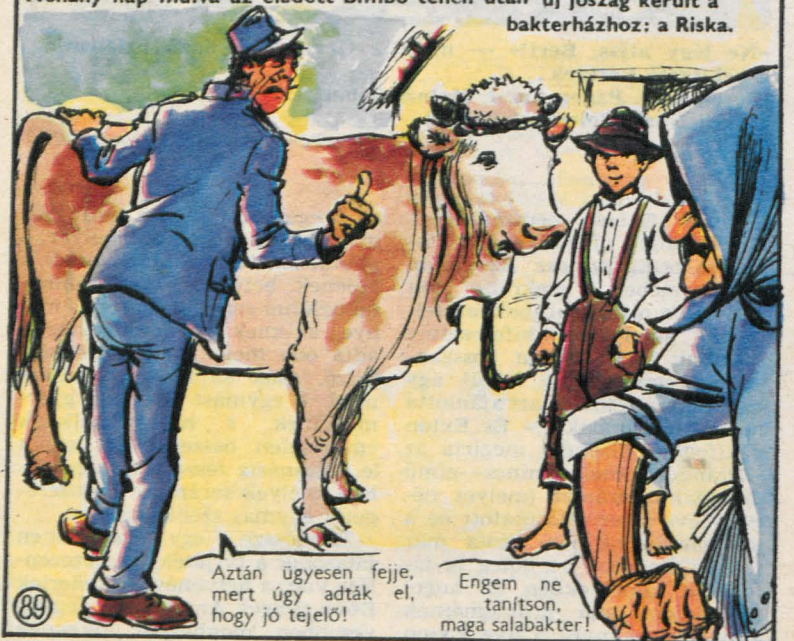
Micsoda kapcarongyot főzött kend? A csürdöngölőjét a vén bocs-kornak!

A baktert még senki se látta olyan dühösnek, mint amilyen most volt.

88

Néhány nap múlva az eladott Bimbó tehén után új jószág került a bakterházhoz: a Riska.

89

Aztán ügyesen fejje, mert úgy adták el, hogy jó tejelő!

Engem ne tanítson, maga salabakter!

A ténsasszony nagy buzgalommal fejt, míg Bendegúz a tehén fejét vakargatta. Már két veder is megtelt habzó, meleg tejjel, amikor Bendegúz...

90

91

Hát ez hogy történt?

92

A ténsasszony biztos megráncigálta a Riska tőgyit!

(FOLYTATJUK)

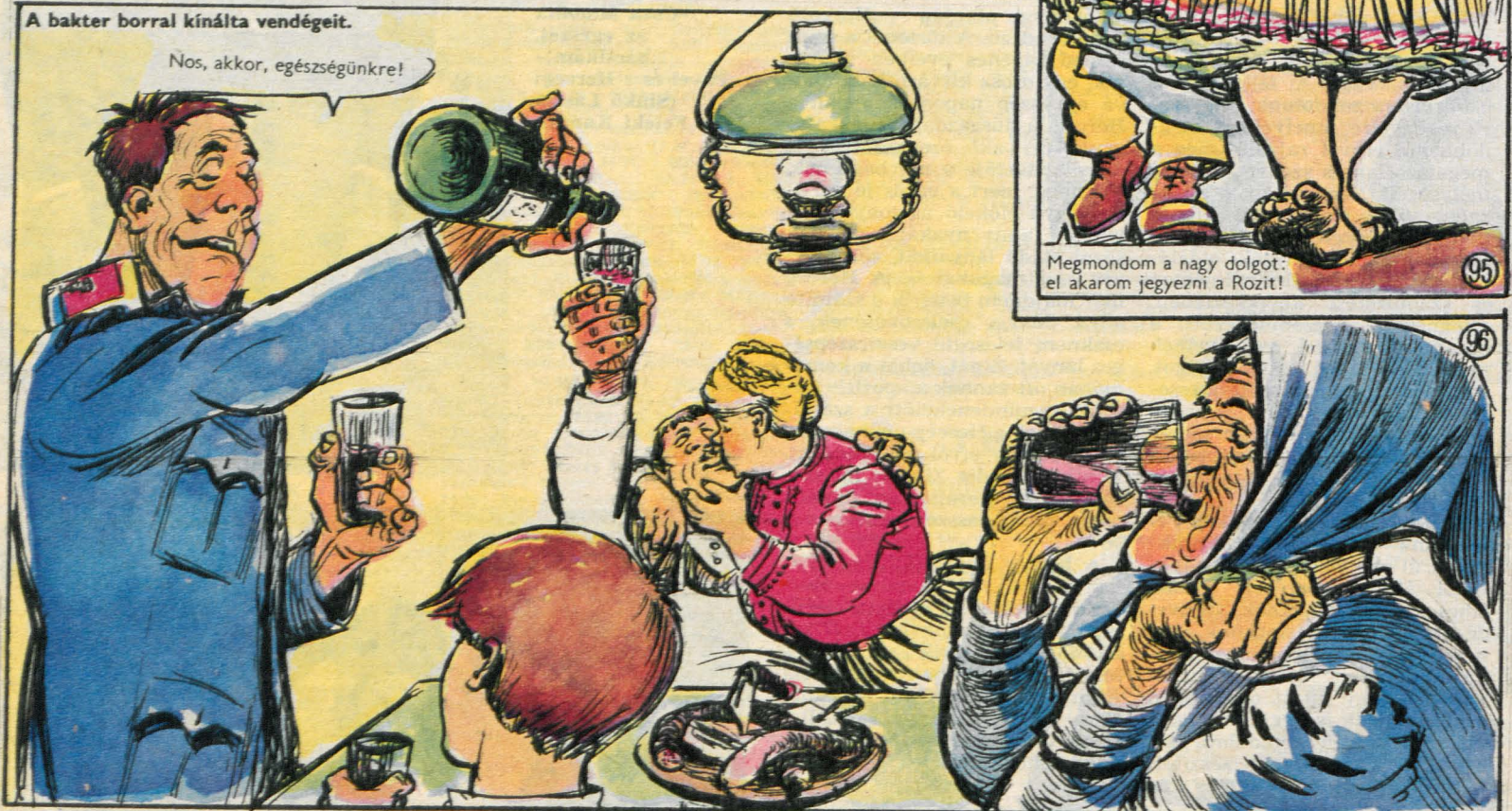
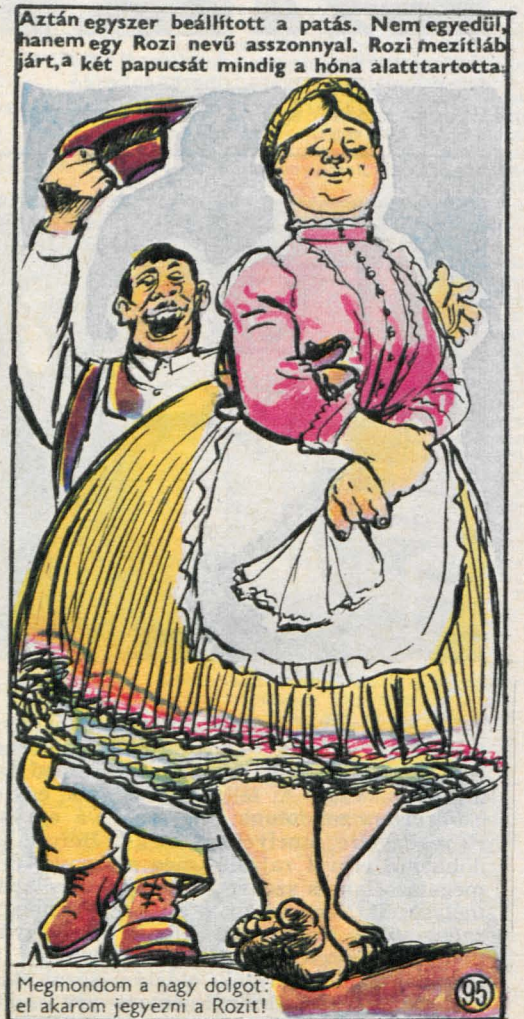
INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

14

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

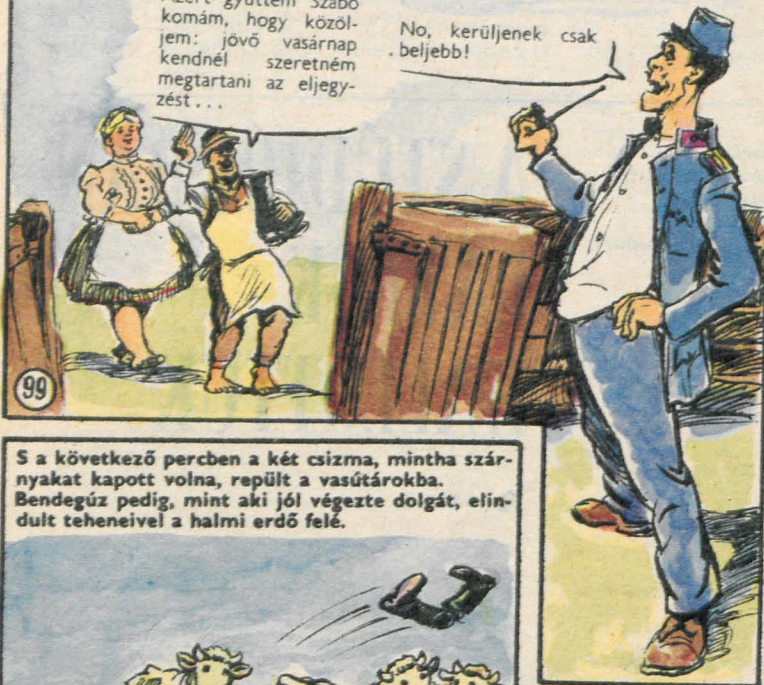
Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

15

A legközelebbi vasárnap a patás újra ellátogatott Rozival a bakterházba.

Azért gyűttem Szabó komám, hogy közöljem: jövő vasárnap kendnél szeretném megtartani az eljegyzést...

No, kerüljenek csak beljebb!

99

A belső szobában a borosfazék hamar jó hangulatot teremtett. A kiszüremelő riogás vitte arra Bendegúzt, s a verandán megpillantotta Toppancs úr csizmáit.

Még ilyen randa két jószágot! Nincs helyük a bakterházban, nem elég, hogy itt van a ténsasszony!?

100

S a következő percben a két csizma, mintha szárnyakat kapott volna, repült a vasútárokba. Bendegúz pedig, mint aki jól végezte dolgát, elindult teheneivel a halmi erdő felé.

101

A zsirtól csöpögő csizmák a környék minden kutyáját az árokhoz csalogatták.

102

Naplemente tájban tért vissza Bendegúz a legeltetésből. Fenekestől felfordulva találta a bakterházat.

103

Bendegúz, gyere, gyere! Benned minden bizodalnam. Kapsz egy pengőt, ha megtalálod szattyáncsizmámat, amit a jegyezésre, meg a lakodalomra tartogattam.

Hogy mik történnek, ha nem vagyok itt?! Eltűntek a csizmái? Tán csak nem repültek el?

Aztán Szedmák szomszéd rikoltott a vasútárok felől. Odatódult mindenki, s a patás Toppancs majd összerogyott a szörnyű látványtól: foszlányok, bőrfelentyek maradtak a két csizmából. De aztán mégis uralkodott nagy bánatán.

104

Nem akarok egy szerencsétlenségből kettőt! Mégis megtartom egy hétre az eljegyzést! Ideje már, hogy Rozinak helyet szorítsak a szüromön!

(FOLYTATJUK)

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

16

Bendegúz nehezen várta a következő vasárnapot, az eljegyzési lakomát. Mikor visszatért a faluból, ahová a tejet szállította, már együtt ültek. Bendegúznak nem is jutott hely, a sámlira telepedett, a bakter öreg nadrágja mellé. S amint látta, hogy kedvence: gölödiny az ünnepi étel, három lyukkal megeresztette a nadrágszíját.

105

Istenáldás a kukorica-gombóc. Ha belakik az ember vele, sokáig nem kíván enni, csak inni!

Ezt az étket nem szokták enni azok a sárvíz-bélű úri emberek, de nem is tudják, hogy mi a jó!

Gölödiny! Ténsasszony, adjon vagy ötöt.

A jóslat beteljesedett: a mérhetetlen mennyiségű gölödiny bekebelezése után következett a vedelés. A bakter meg a patás akkorát ivott, mint valami urasági polyvás ökör. Bendegúzról megfeledkeztek, de ő nem feledkezett meg magáról.

106

Évés, ivás után danolás volt a soron.

107

A danolás után nem maradt el a tánc sem.

108

De jó fogás esik rajtad, Rozi!

Sejhaj! Sose halunk meg!

A bakter élt is az alkalommal, mert lecsapott Rozi szájára. A ténsasszony meg Toppancs úrral megbotlott, s a sötétben áthemperedett egy pálon. A bakter Rozival rájuk esett. Négyen egy csomagban gombolyodtak.

109

A bakter azt hitte, Toppancs volt, a kupec azt, hogy a bakter, így hát egymásnak estek.

Bendegúz a viharos hangulatban segítségért sietett és Szedmák szomszédjával tért vissza.

110

Azt mondtad, hogy ők egy mást, s íme, békésen alszanak. Ugy látszik, jó altatójuk volt... Van még belőle? Hozz egy csuporral, Bendegúz fiam!

(FOLYTATJUK)

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

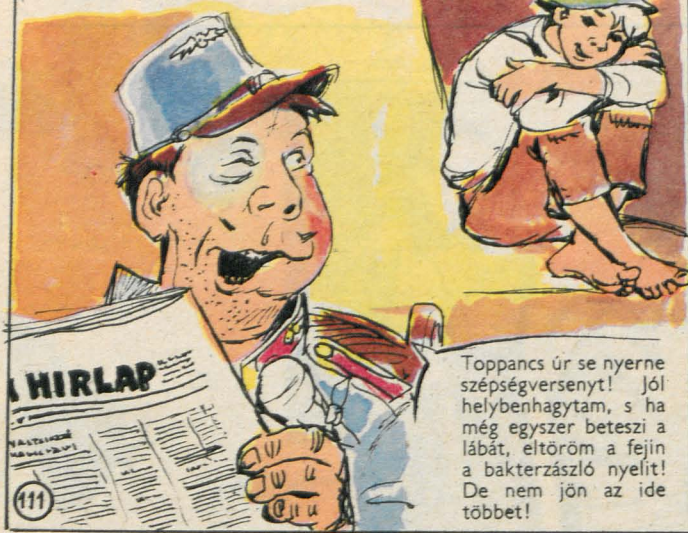
Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

17

A viharos eljegyzés után néhány napig csend borult a bakterházra. Ideje is volt, mert Bendegúz kivételével mindenki magán viselte a csetepaté nyomait. A ténsasszony a fészkerben vett ágyán jajgatott egész nap.

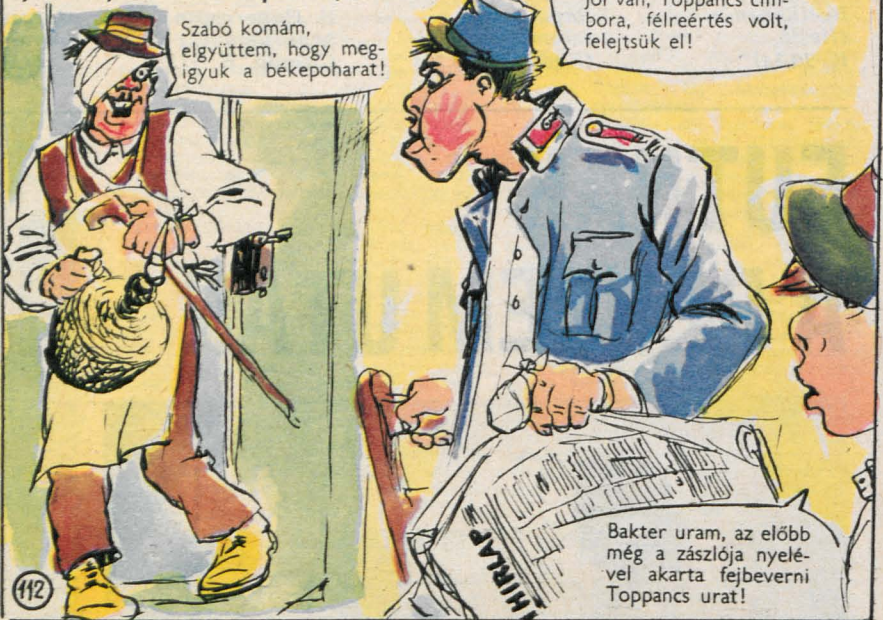
Csuda frányául néz ki a bakter uram ábrázatja!

Toppancs úr se nyerne szépségversenyt! Jól helybenhagytam, s ha még egyszer beteszi a lábát, eltöröm a fején a bakterzászló nyelét! De nem jön az ide többet!

Alig mondta ki a bakter ezt a jóslatot, amikor nyílt az ajtó, s ki más lépett be, mint...

Szabó komám, elgyűttem, hogy megigyük a békepocharat!

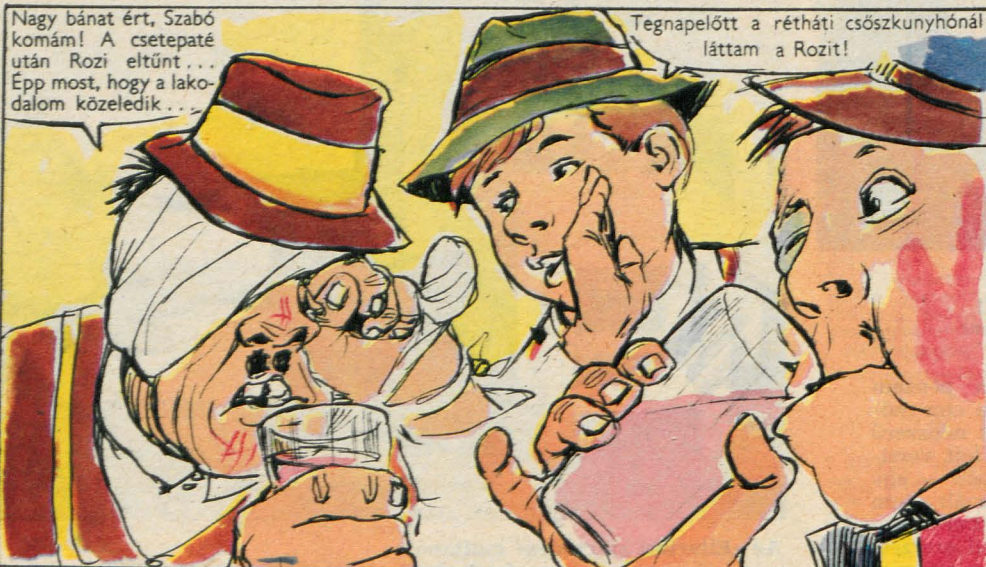

Jól van, Toppancs cim-bora, félreértés volt, felejtük el!

Bakter uram, az előbb még a zászlója nyelével akarta fejbeverni Toppancs urat!

Nagy bánat ért, Szabó komám! A csetepaté után Rozi eltűnt... Epp most, hogy a lakodalom közeledik...

Tegnapelőtt a rétháti csószkunyhónál láttam a Rozit!

Fiú! Két fényes pengőt kapsz, ha megtalálom Rozit!

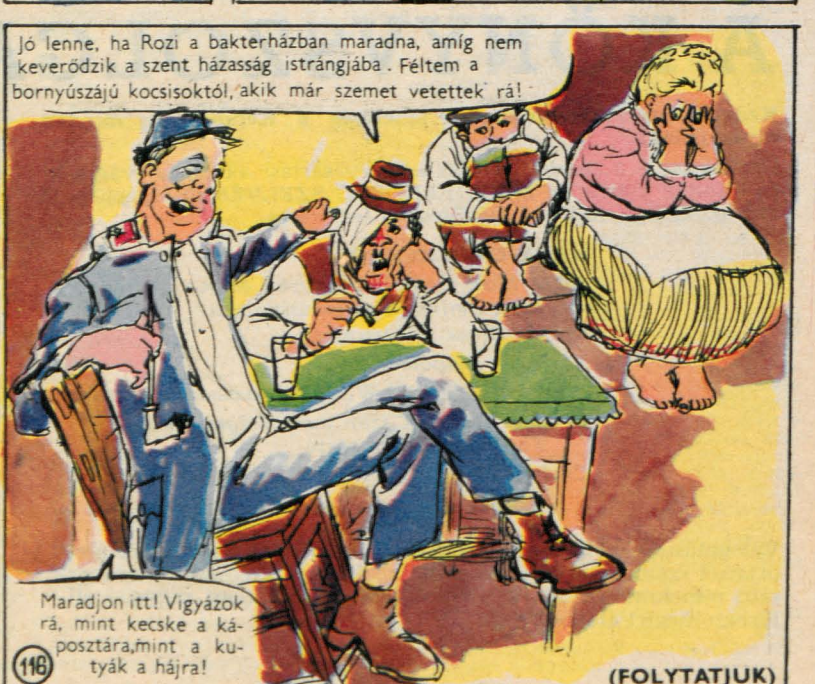
A két pengő úglátszik jogerős lett, mert másnap délben, amikor Bendegúz a teheneket itatta, arra lett figyelmes, hogy Toppancs úr úgy hajítja Rozit maga előtt, mint pásztor a libát, s kupecbotjával oda-odasóz Rozi hátsó felére. A bakterház felé tartottak.

Hát megjöttünk! A Rozi négy napja ott lakott a rétháti csószkunyhóban a piócás emberrel... Ilyen szégyent hoz az emberre tulajdon édes menyasszonya.

Ne békétlenkedjen, kend, fontos, hogy megvan! Láthatja a képirül, hogy ártatlan, mint a patyolat!

Jó lenne, ha Rozi a bakterházban maradna, amíg nem keverődik a szent házasság istrángjába. Féltem a bornyúsájú kocsisoktól, akik már szemet vetettek rá!

Maradjon itt! Vigyázok rá, mint kecske a káposztára, mint a kutyák a hájra!

(FOLYTATJUK)

INDUL A BAKTERHÁZ

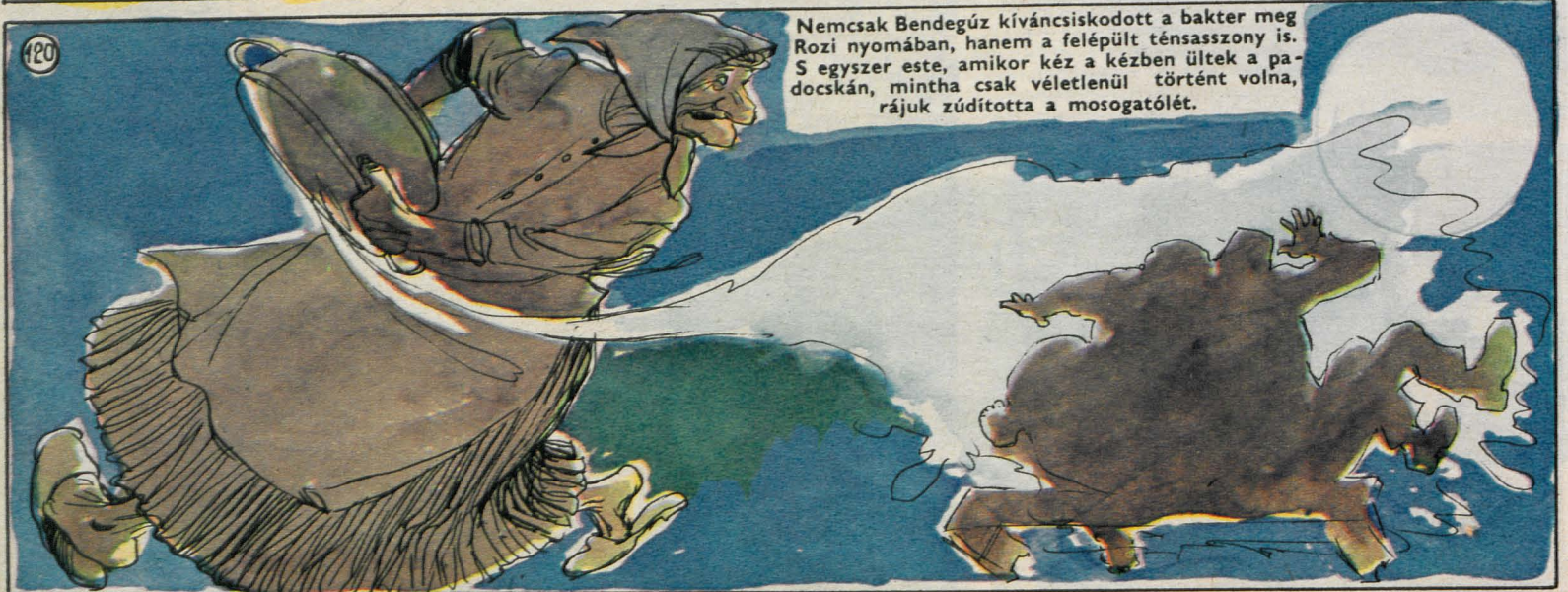
Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

18

Szabó bakter állta az ígését, s úgy vigyázott valóban Rozira, mint kecske a káposztára, mint kutyák a hájra. Sokat settenkedett a szoknyája körül és Bendegúz hol a csűr, hol a fészec vagy a szénaboglyák körül látta elszurranni őket.

INDUL A BAKTERHÁZ

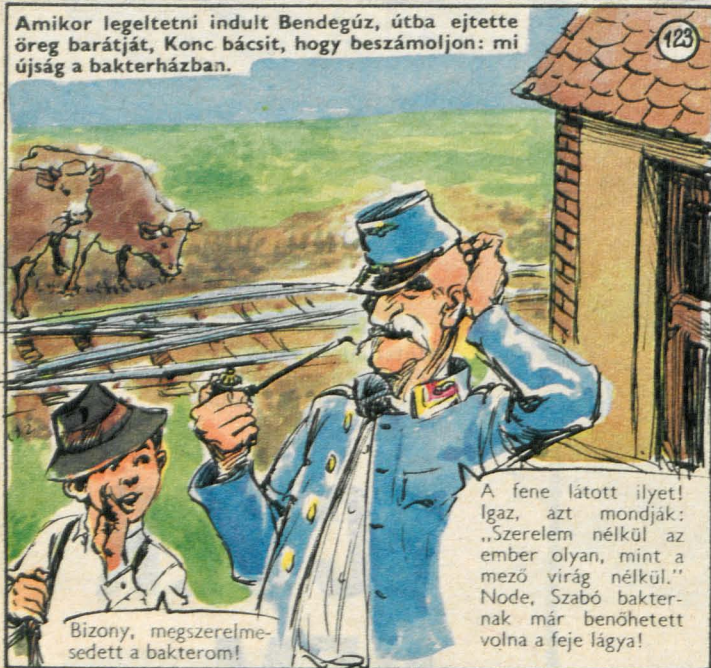
Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

19

Amikor legeltetni indult Bendegúz, útba ejtette öreg barátját, Konk bácsit, hogy beszámoljon: mi újság a bakterházban.

123

A fene látott ilyet! Igaz, azt mondják: „Szerelmem nélkül az ember olyan, mint a mező virág nélkül.” Node, Szabó bakternak már benőhetett volna a feje lágya!

Bizony, megszerelmesedett a bakterom!

Konc bácsi szép mondása ott motoszkált Bendegúz fülében, mint a darázs dongása. A déli itatásnál is erre gondolt.

124

Riska, mit gondolsz, leszek én is egyszer szerelmes?

Ezekben a napokban Bendegúz megismerte a szerelem sokféleségét, még az árnyoldalát is. Egyszer estefelé, amikor benyitott a hűtőszobába, ott látta Rozit, valósággal a bakter gyomrán ült. Ezt már nem hagyhatta szó nélkül.

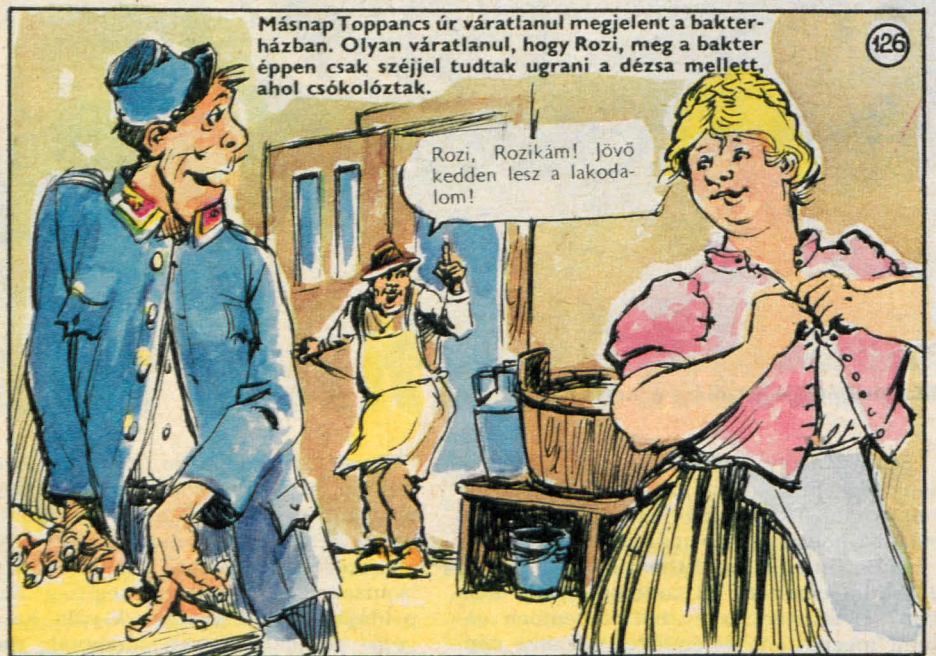

125

Hallja, Rozi, ne csináljon pogácsát ebből a bakterbul!

Elmész innen, mert odasuhintok a tőrőszarkóval!

Másnap Toppancs úr váratlanul megjelent a bakterházban. Olyan váratlanul, hogy Rozi, meg a bakter éppen csak széjjel tudtak ugrani a dézsa mellett, ahol csókolóztak.

126

Rozi, Rozikám! Jövő kedden lesz a lakodalmom!

Ettől a naptól kezdve a bakterház a közelgő lakodalmolázában élt. Toppancs úr, a kupec vitte a szót.

127

Itt lesznek a rokonok, meg pár kedves ember! Pénz is lesz dögivel, meg minden! Hetedhét országra szóló lakodalmat csinálunk! Rozi, készülj a nagy napra!

Ami azt illeti, Rozi készülget!

Bendegúz, te is hivatalos vagy a lagziba... Azt akarom, hogy a kutyák is feketekávé igyanak és gubaszivar legyen a szájukba!

128

A feketekávé elengedem, jó nekem a bor is... De azt már nagyon várom, hogy egyszer gubaszivar legyen a számban!

Mióta hivatalos lett, Bendegúz nagyon várta a lakodalmolázását. Az istállóban megfoltozta az ünnepi nadrágját, s nagy terveket forgatott a kobakjában.

129

(FOLYTATJUK)

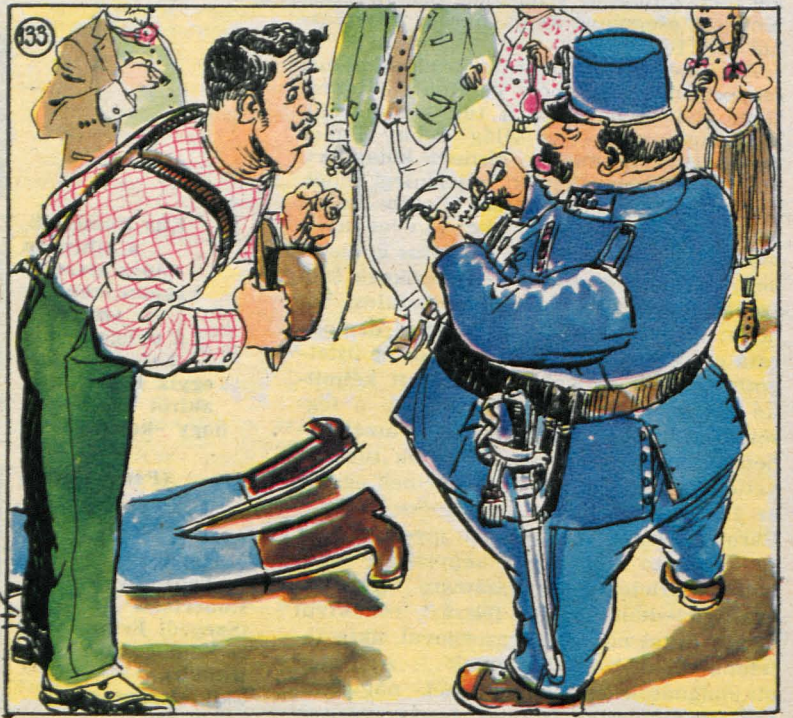
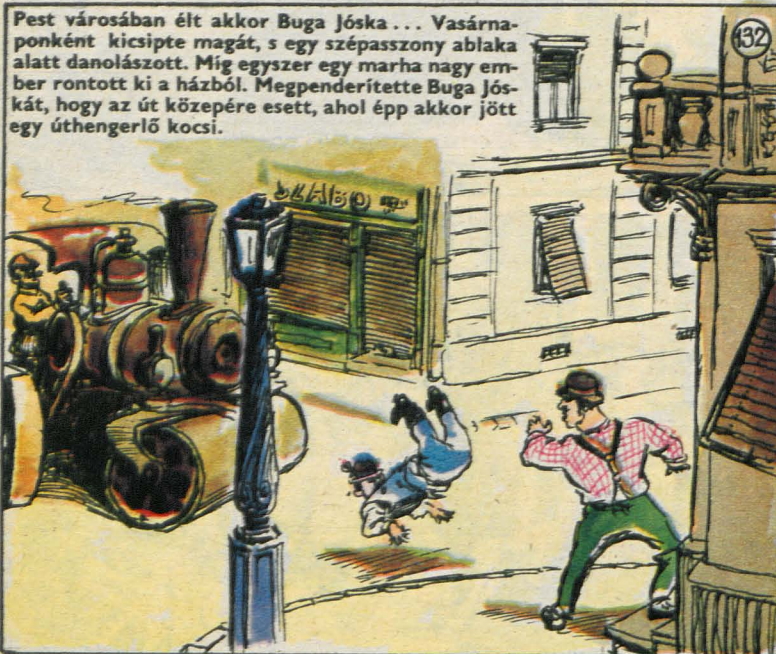
INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

20

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

21

Buga Jóska a lakodalom előtt néhány napot még a bakterházban töltött, s a halál országából visszatért ember sok csalafintasággal vált nevezetessé. Tréfálkozásai során a ténsasszony került terítékre.

Hát azt elhiszik-é, hogy ha valaki elbúvik akár a kemencében, padlásra vagy az ágy alá, első hívó szavamra rögtön előgyn!

En bizony nem gyűvök elő még a másodikra sem!

136

Híjon már Buga Jóska, hiszen fertályórája itt kuksolok!

Híja kendet a kecskeszarvú ördög. Ott maradhat ténsasszony akár a gyűvő karácsonyig!

137

Más alkalommal...

Abba is fogadnék, hogy kend még egy szalmaszálat se tud keresztül ugrani.

En?... Átugrom a bakterházat is, ha kell!...

No, fogadjunk egy pofonba!

138

Hát ezt ugorja át, szomszéd!

139

A fogadás eldőlt, most már csak a feltétel teljesítése volt hátra.

140

Meszelték, súrolták, csinosították a bakterházat.

A leányzónak legszebb napja, mikor menyasszonyból asszonnyá válik... Amikor én fiatal voltam...

141

Történnek azonban néha csodák, különösen ahol Bende-gúz jelen van. A létra egyik foka például „véletlenül” meglazult és...

Mi az, ténsasszony, fehérbe öltözött, pedig nem is maga a menyasszony!

A farcsontom!... Már megint megütöttem a farcsontom!

142

S felvirradt a nevezetes keddi nap: a lakodalom. Már délelőtt gyülekezett a vendégkoszorú, rokonok, ismerősök, szomszédok. Rozi nem volt sehol, merthogy úgy illik, hogy a menyasszony csak a vőfély hívására jöjjön elő.

Egyszer csak Bende-gúz szava rikkantott a vendégek zsvijába. Jön a vőfély!

(FOLYTATJUK)

143

INDUL A BAKTERHÁZ

Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

22

443

És az udvaron összegyülekezett nász-nép előtt megjelent teljes vőfélyi díszben Buga Jóska, s gurgulázó hangján elmondta verses csalogatóját.

Ilyen szép szavaknak lehetetlen ellenállni. Vidám sikkantás hangzott a magasból.

444

Kukk!

Együttem hinyi, hinyi, hivatnyi, a szép mátkapárnak nagy örömet hoznyi. Itt van a menyasszony ebbe a házba, gyűjjik hát elő, hogy mindenki lássa. Harmatos vijola, gyönyörű virágszál, mégis jó az Isten: jó helyre jutottál... Gyönyörű virágszál, gyenge majoránna, becsületes nevin: Talpas Rozálija, ő lesz a vőlegény szíp ódalbordája. Hun vagy Róza lelkem? Főment a padlásra. Gyün, csak az ingibül a bolhát kirázza. Aztán elindulunk a hosszú nagy utra, lesz majd mulacscság, se vége, se hossza. Gyere Róza lelkem, várunk szeretettel, Toppancs Mihál is vár rudalló kötéllel.

Jaj, de boldog vagyok!... Jaj, de boldog vagyok!

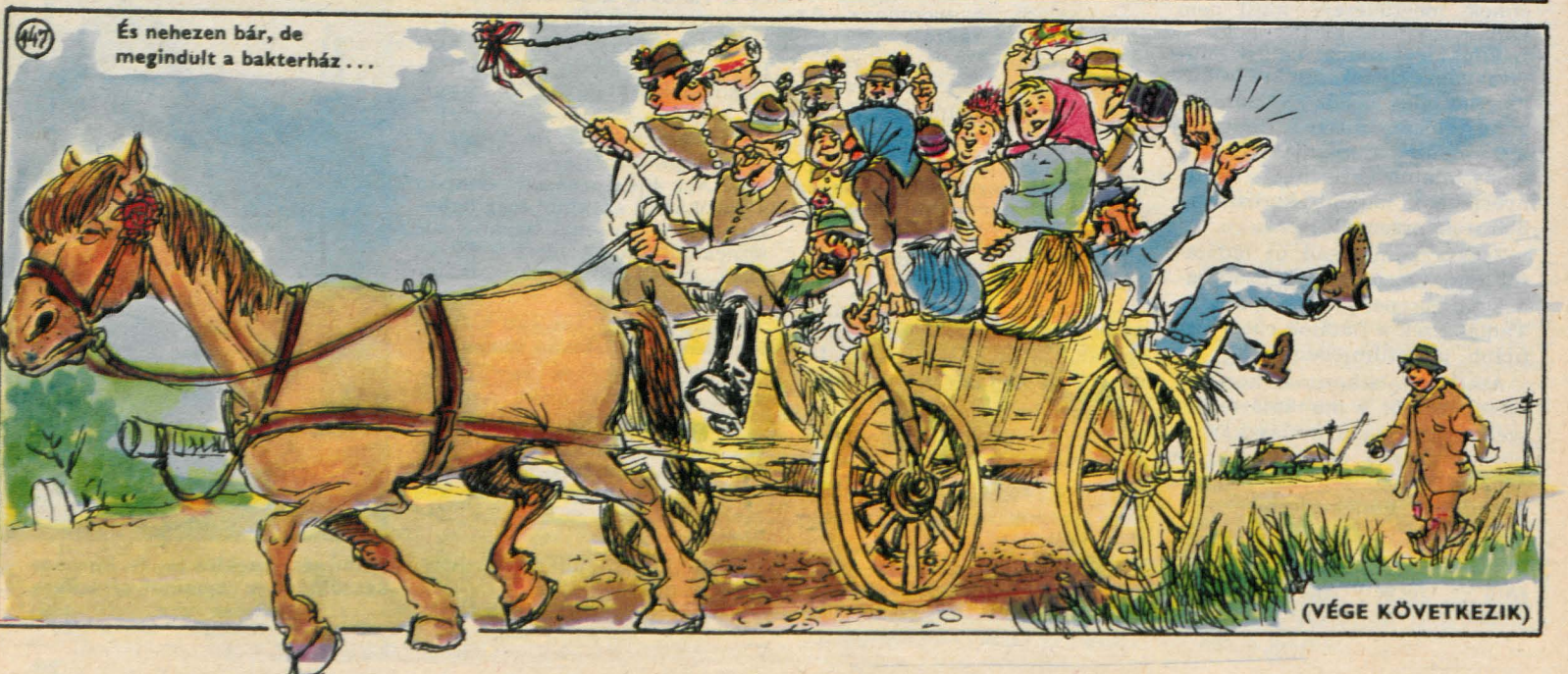

446

Buga Jóska rövidesen kiadta vőfélyi parancsát.

Vőlegény, menyasszony válcsanak csókot!

Szabó bakter fancsali képpel nézte a csókváltást, amivel vége lett a ceremóniának. A nász nép felült a kocsira, de mindenki ám, csak a legkisebbnek, Bendegúznak nem jutott hely.

447

És nehezen bár, de megindult a bakterház...

(VÉGE KÖVETKEZIK)

INDUL A BAKTERHÁZ

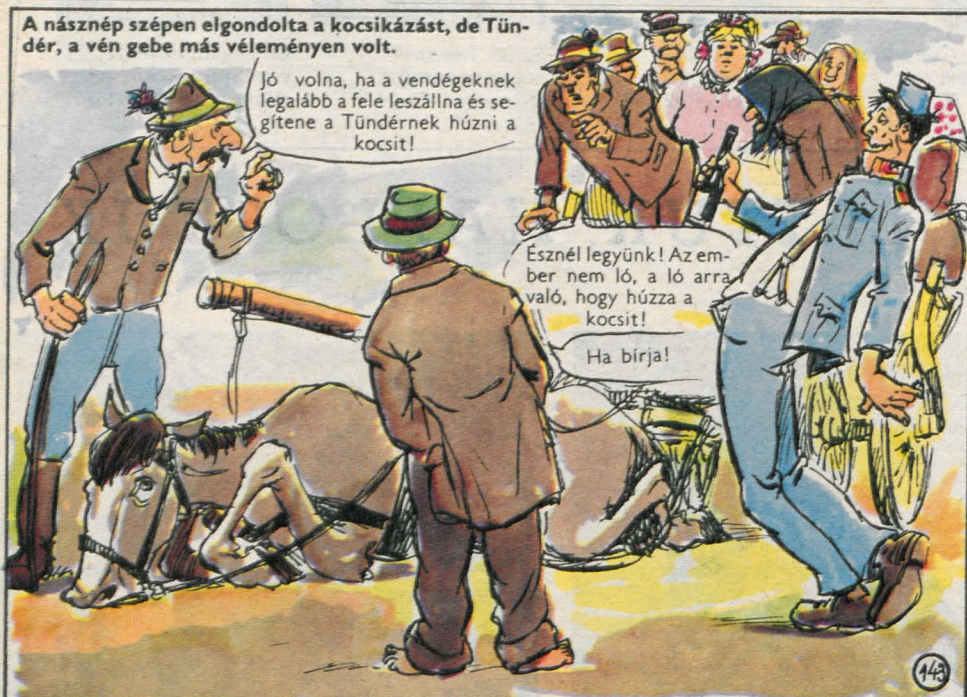
Írta: RIDEG SÁNDOR

Képregényre alkalmazta: PÁNCZÉL LAJOS

Rajzolta: KORCSMÁROS PÁL

23

A násznép szépen elgondolta a kocsikázást, de Tündér, a vén gebe más véleményen volt.

Jó volna, ha a vendégeknek legalább a fele leszállna és segítene a Tündérnek húzni a kocsit!

Észnél legyünk! Az ember nem ló, a ló arra való, hogy húzza a kocsit!

Ha bírja!

Mégis Bendegúznak lett igaza — a lóerő nem volt elegendő, embererő is kellett a kocsit húzásához. Valahogy elvergődtek a faluszéli korcsmáig, ott aztán mit ittak, mit nem, ki tudja? De mikor kijöttek, ahányan voltak, annyiféle nótát daloltak.

A község házában egy kis szobában zsúfolódtak össze. Buga Jóska nagyon benne lehetett az ivásban, mert az íróasztalpulton sötét színű folyadékkel telt üveg vett észre, s nyomban nekiesett.

Megálljon kend, hiszen tintát iszik!

Jóskán felhörpintett — a figyelmeztetés későn jött.

Mikor beljebb vonultak, a nemzetiszínű mellszalagos anyakönyvvezető Toppancs Mihályhoz fordulva feltette a kérdést:

Jó szándékkal, kényszer nélkül akarja-e nőül venni Talpas Rozáliát?

Akarom! Akarom!

Ne obégasson, amikor Toppancs Mihályt kérdezte az anyavezető!

Végül is elhangzott a két igen, egy pár lett Toppancs Mihály és Talpas Rozália. Megindult a násznép, vissza a falu korcsmájába.

Bendegúz egy ideig várta a násznépet, de aztán elunta a dolgot, s meg sem állt a bakterházig, az esküvőre terített asztalig.

S amikor belakott, beivott, számvetett mindazzal, ami vele a bakterházban történt.

No, Isten éltesen, Bendegúz! Azt hiszem, itt az ideje, hogy Konc bácsival megírjuk a bakterház történetét... Ő előre ír egy előszót, én meg hátra... A ténsasszony nevét is kiírjuk, de csak kis betűkkel... Órák kár lenne sok ténstát pocskélni... Jól lefestem majd a banyát... Azt a könyvet olvassák el majd, mi is lesz a címe? Megvan: „Indul a bakterház”...

(VÉGE)